

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216208110
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4216208110.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v exekučnej veci oprávnených: 1. L. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., F. E. XXXX, 2. M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., J. pole XX (obaja právni nástupcovia po nebohej pôvodne oprávnenej v 1. rade W. W. nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom I., F. E. XXXX), 3. B. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. E., K. XX, 4. Y. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., N. XX, oprávnení v 2., 3. a 4. rade zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman BLAŽEK, s. r. o., so sídlom Komárno, Pohraničná 4, IČO: 36 721 123, proti povinnej: W. K. nar. XX. XX. XXXX, bytom I., M. XX, o vymoženie 5.302,38 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 10. augusta 2019 č. k. 6Er/627/2016-73 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie povinnej proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti výroku II. týkajúcom sa vyhovievania návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a v časti výroku IV., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní s dedičmi nebohej oprávnenej v 1. rade v exekučnom konaní o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie námietky povinného (povinnnej) proti trovám exekúcie zamietol (výrok I.), vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Markoviča Vojtecha, PhD., Exekútorský úrad Komárno, Bratislavská cesta 4303 (výrok II.). Zároveň súdnemu exekútorovi JUDr. Ailerovej Ivete, trovy exekúcie nepriznal (výrok III.). Posledným výrokom (IV.) rozhodol, že bude pokračovať v exekučnom konaní s dedičmi nebohej oprávnenej v 1. rade a to: v 1. rade L. T., nar. XX.XX.XXXX, I., F. E. XXXX, v 2. rade M. M., nar. XX. XX. XXXX, I., J. XXXX/XX (výrok IV.). Predmetné rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 63 ods. 1, 2 CSP, § 37 ods. 3, 4, § 44 ods. 10, 11, § 201 ods. 1, 2, § 243k, 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, 2 vyhl. č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Súd prvej inštancie poznamenal, že povinná podala námietky voči trovám exekúcie dňa 08. 08. 2016, ktoré podala na poštovú prepravu dňa 05. 08. 2016. Námietky proti trovám povinná odôvodnila tým, že proti exekučnému titulu - uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/984/2015-946 zo dňa 06. 04. 2016 - podala dovolanie, poukázala na postup exekútora v konkrétnej veci zablokovaním účtu povinnej nad rámec zákonom stanovenom rozsahu, v rozpore s § 104 ods. 1, ako aj s § 111 ods. 2 zákona č. 233/1995 Zb. z. s ohrozením aj života povinnej ako invalidnej dôchodkyne s poukazom aj na nepostihnuteľné sumy podľa nariadenia vlády SR č. 268/2006 Z. z. Upovedomenie o začatí exekúcie považuje za paakt a za výsledok celého radu nulitných rozhodnutí súdov, z ktorých nemôžu plynúť žiadne práva ani povinnosti lebo odporujú zákonu, resp. aj viacerým zákonným ustanoveniam (viď . napr. čl. 2 ods. 2, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Takto zahájenú exekúciu preto povinná neuznáva v celom rozsahu. O vyššie uvedených skutočnostiach súd (aj exekútor) musel mať vedomosti z vlastnej činnosti, súd za daného stavu a okolností by nemal vydať ani poverenie exekútorovi a umožniť tak následné konanie nad rámec zákonných ustanovení exekučného poriadku. Povinná neuznáva žiadne trovy a ani iné prípadné súvisiace poplatky, ktoré navrhuje vyúčtovať navrhovateľovi v plnom rozsahu. Vzniknutý

stav vyvolal a zapríčinil on sám. Na základe uvedeného povinná navrhuje, aby začaté exekučné konanie dňa 12.5.2016 č. EX 280/2016 súd zastavil v plnom rozsahu podľa § 57 s poukazom na § 58 Exekučného poriadku a navrhovateľa zaviazal na zaplatenie všetkých trov a poplatkov. Oprávnení dňa 28.05.2018 doručili Okresnému súdu Komárno návrh na zmenu súdneho exekútora v zmysle § 44 ods. 10 Exekučného poriadku, v ktorom ako nového súdneho exekútora navrhli súdneho exekútora JUDr. Markoviča Vojtecha, PhD., Exekútorový úrad Komárno, Bratislavská cesta 4303. Povinný (zrejme správne povinná) dňa 08. 03. 2019 doručili Okresnému súdu Komárno Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 05. 03. 2019, v ktorom uviedol, že sa vykonáva exekúcia v prospech nežijúcej osoby, t. j. v prospech oprávneného v rade 1., ktorý nežije, a preto je exekúcia neprípustná a povinný žiada exekúciu zastaviť.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že námietky povinnej proti trovám exekúcie nie sú dôvodné a vzhľadom k uvedenému a v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd námietkam povinnej proti trovám exekúcie nevyhovel a námietky povinnej proti trovám exekúcie zamietol tak, ako je to uvedené v I. výrokovej časti tohto uznesenia. Nakoľko oprávnený disponuje možnosťou podať návrh na zmenu exekútora, čo aj uskutočnil, súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril nového súdneho exekútora JUDr. Markoviča Vojtecha, PhD., tak ako uvedené v II. výrovkovom znení tohto rozhodnutia. Nová právna úprava trov exekučného konania, platná a účinná od 01. 04. 2017, je vybudovaná tak, aby bola vykonateľná bez toho, aby v množstve prípadov rozhodoval súd. Ustanovenia zákona jednoznačne rozdeľujú, čo sa rozumie trovami, kto ich platí a kto ich nahrádza. Pri zmene exekútora a pri vylúčení je dôvodné, aby trovy neplatila povinná dvakrát, preto sa upravuje pravidlo, že na trovy má nárok len neskorší exekútor (§ 198 EP v znení účinnom od 01. 04. 2017). Exekútorovi, ktorý nič nevymohol, sa v zmysle ustanovenia § 243k Exekučného poriadku nepriznajú žiadne trovy. V prípade čiastočného vymoženého pohľadávky si má súdny exekútor ponechať na trovy exekúcie čiastku z vymoženej sumy podľa pravidiel v § 60 Exekučného poriadku. Podľa novej právnej úpravy sa už trovy exekúcie pri zmene súdneho exekútora nepriznávajú ako pri zastavení exekúcie. Na základe uvedeného súd o trovách pôvodného súdneho exekútora JUDr. Ailerovej Ivety rozhodol v zmysle ustanovenia § 243k Exekučného poriadku tak, ako je to uvedené v III. výroku tohto uznesenia. Na základe uznesenia pod sp. zn. 4D 664/2017, Dnot 252/2017 zo dňa 12. 02. 2018 zistil, že oprávnený v rade 1. dňa 15. 10. 2017 zomrel, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 02. 2018, podľa ktorého sú dedičmi neb. oprávneného v rade 1.: v 1. rade L. T., nar. XX. XX. XXXX, I., F. E. XXXX, v 2. rade M. M., nar. XX. XX. XXXX, I., J. pole XXXX/XX. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a z dôvodu, že v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku bolo preukázané na základe predmetného uznesenia o dedičstve, že na dedičov neb. oprávneného v rade 1. prešli práva z exekučného titulu súd rozhodol tak, ako je to uvedené v IV. výroku tohto uznesenia.

3. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie povinná, výslovne uvádzajúc, že toto smeruje len proti výroku II., ktorým súd prvej inštancie vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a proti výroku IV., ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že bude v exekučnom konaní pokračovať s dedičmi alebojej oprávnenej (pôvodne) označenej ako oprávnená v 1. rade, a to s oprávnenými v 1. rade L. T., nar. XX. XX. XXXX, I., F. E. XXXX a v 2. rade M. M., nar. XX. XX. XXXX, I., J. pole XXXX/XX. Namietala nezákonnosť, nesprávnosť, nejasnosť a nevykonateľnosť napadnutého uznesenia, pričom navrhla, aby napadnutý výrok II. a IV. súd zrušil a v celom rozsahu a exekučné konanie zastavil. Ďalej namietala, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V uvedenej veci došlo k rozhodovaniu nad rámec zákonných kompetencií, keď súd predmetné exekučné konanie mohol iba dokončiť, teda zastaviť. Súdom prezentovaná rozpornosť a neaplikovateľnosť vytýkaných zákonných ustanovení Exekučného poriadku je v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, v rozpore aj s Listinou základných práva slobôd, v nadväznosti na čl. 47 Charty práv európskej únie. Podrobne opísala priebeh exekučného konania pred súdom prvej inštancie. Exekučný poriadok je v konkrétnom prípade neaplikovaný v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, pričom "každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu."(Čl.2 ods.3 CSP). Súd prvej inštancie sa navyše odchyľil aj od rozhodnutí toho istého súdu (Okresného súdu Komárno) v obdobných veciach bez akéhokoľvek odôvodnenia, teda v žiadnom prípade nie dôkladného a presvedčivého. Ak teda súd prvej inštancie o námietkach a návrhoch povinnej osoby nerozhodol tak, že svoje právne závery nepremietol do niektorej zo zákonom predvídanej formy rozhodnutia,

konal v rozpore so zákonom. Upriamila pozornosť na skutočnosť, že Civilný sporový poriadok rovnako akcentuje, v miere vyššej ako Občiansky súdny poriadok, zásadu predvídateľnosti rozhodnutí. Napriek tomu súd prvej inštancie ignorovaním zákonných lehôt obhajuje tak správnosť a zákonnosť dôvodov, ako aj základy nesprávne zisteného skutkového stavu z vykonaných dôkazov iba v prospech oprávneného s jednoznačným diskriminačným postupom voči povinnej, ktorá na prezentovanie svojich námietok a skutkových tvrdení ani nedostala možnosť, resp. uplatnila ich márne - bez rozhodnutia súdu. Navyše, námietkami odvolateľky, resp. ani s jej návrhmi súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal, a to ani pri rozhodovaní. V súvislosti s nedoručeným návrhom oprávneného na zmenu súdneho exekútora namietala rozpornosť napadnutého uznesenia aj rozhodnutiami najvyšších súdnych autorít s poukazom na § 193 CSP, pričom poukázala na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý dňa 13. 01. 2015 vydal rozhodnutie vo veci Trančíková proti Slovenskej republike. Zdôraznila, že posudzovať opodstatnenosť a odôvodnenosť rozhodnutia všeobecného súdu je potrebné vždy v záujme ústavne konformného výkladu (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky) aplikovať aj vo svetle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva zaoberajúcej sa právom účastníka občianskeho súdneho konania (aj exekučného konania) na riadne odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu. Ak tak všeobecný súd nepostupoval, jeho rozhodnutie je nevyhnutné považovať za arbitrárny, svojvoľný, a tým priamo zasahujúci do základného práva účastníka súdneho konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd. Všetko konštatovala s poukazom na rozsiahlu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po oboznámení sa s obsahom spisu v prejednávanej veci, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po zistení, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), odvolanie povinnej proti obom napadnutým výrokom uznesenia súdu prvej inštancie (výrok II. a IV.) podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

5. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 03. 2017 proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

7. Podľa § 37 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, ak prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia.

8. Podľa § 44 odsek 10 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

9. Podľa § 44 odsek 11 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 10 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora,

ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

10. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

11. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

14. Neprípustnosť odvolania znamená, že zákon vylučuje možnosť napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie riadnym opravným prostriedkom. Uvedené platí i v prípade, pokiaľ rozhodnutie obsahuje nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie. Poučenie o prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu, proti ktorému v skutočnosti zákon odvolanie neprípúšťa, nezakladá procesné účinky podaného odvolania a také odvolanie musí odvolací súd odmietnuť podľa § 386 písm. c) CSP ako neprípustné.

15. Žiadne ustanovenie CSP, ani iný zákon, predovšetkým však Exekučný poriadok neustanovuje, že proti uzneseniu (resp. v prejednávanej veci proti výroku uznesenia), ktorým súd prvej inštancie vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora (výrok II.) je prípustné odvolanie. Súdna prax, rovnako aj odborná literatúra prezentujú identický právny názor, ktorý je v danej veci konformný s vyššie prezentovaným konštatovaním, podľa ktorého žiadne ustanovenie CSP, ani iný zákon, osobitne Exekučný poriadok neustanovuje možnosť podania opravného prostriedku proti takému rozhodnutiu. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nemal inú možnosť, než odvolanie smerujúce proti výroku o vyhovení návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora (výrok II.) odmietnuť z formálnych dôvodov podľa § 386 písmeno c) CSP, pretože nie je prípustné.

16. Čo sa týka ďalšieho napadnutého výroku (IV.), ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že bude v konaní pokračovať s dedičmi oprávnenej v 1. rade, ktorí sú jej právnymi nástupcami, odvolací súd takisto dospel k záveru, že proti takému rozhodnutiu (výroku) súdu prvej inštancie nie je odvolanie prípustné. Súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, hoci z obsahu napadnutého výroku je skôr zrejmé, že toto kopíruje dikciu ustanovenia § 63 ods. 1 a 2 CSP. Taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie, je precizovaný v ustanovení § 357 CSP, ktoré presne ustanovuje konkrétne typy uznesení, proti ktorým zákon pripúšťa podanie opravného prostriedku v podobe odvolania. Keďže ide o taxatívny výpočet, ktorý je úplný (vyčerpávajúci), nemožno ho rozšíriť o ďalšie typy uznesení, proti ktorým by bolo možné podať odvolanie. Proti rozhodnutiu o pokračovaní s právnymi nástupcami (dedičmi) nie je podľa Civilného sporového poriadku prípustné odvolanie.

17. Okrem toho, Exekučný poriadok je koncipovaný tak, že taxatívne vypočítava prípady, resp. výslovne stanovuje, proti ktorým rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní exekučným súdom je odvolanie prípustné. A contrario platí, že v ostatných prípadoch odvolanie prípustné nie je. Súd prvej inštancie rozhodoval podľa § 63 ods. 1, 2 CSP s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého takisto nie je odvolanie prípustné. Nad rámec uvedeného, odvolací súd uvádza, že Exekučný poriadok obsahuje osobitnú právnu úpravu účasti. Pokiaľ Civilný sporový poriadok v § 64 (resp. Občiansky súdny poriadok v § 107 ods. 4) obsahuje ustanovenie, podľa ktorého, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom, v prípade exekučného konania nie je možné subsidiárne použiť túto právnu normu, ale je potrebné postupovať v zmysle osobitnej právnej úpravy obsiahnutej v § 36 a 37 Exekučného poriadku (nález Ústavného súdu SR zo 14. 11. 2018, sp. zn. I. ÚS 259/2018-42). Vzhľadom na uvedené, bola v prípade napadnutého výroku vhodnejšia formulácia reflektujúca úpravu v Exekučnom v poriadku, avšak z obsahového hľadiska má takéto rozhodnutie rovnaké právne účinky, bez akéhokoľvek zásahu do práv a právom chránených záujmov povinnej. Okrem toho, totožne proti rozhodnutiu podľa § 63 ods. 1 a 2 CSP, ani proti rozhodnutiu podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, ktoré má v konečnom

dôsledku rovnaké dôsledky pre exekučné konanie, nie je prípustné odvolanie. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odmietol odvolanie povinnej smerujúce proti napadnutému výroku o pokračovaní s dedičmi nebohej oprávnenej v 1. rade v exekučnom konaní, ako neprípustné podľa § 386 písmeno c) CSP.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd nepristúpil k meritórnemu prieskumu napadnutých výrokov (II. a IV.) uznesenia súdu prvej inštancie, pretože odmietol odvolanie proti napadnutým výrokom z rýdzo formálnych dôvodov (pretože odvolanie nebolo prípustné). Námietskami povinnej sa teda odvolací súd nezaoberal, pretože je povinnosťou odvolacieho súdu skôr ako pristúpi k meritórnemu prejednaníu (prieskumu) odvolania zistiť, či je odvolanie proti rozhodnutiu (výrok) súdu prvej inštancie prípustné, respektíve, či bolo podané oprávnenu osobou a včas. Nad rámec uvedeného, odvolací súd ešte pripomína súdu prvej inštancie, že jeho povinnosťou bude po vrátení spisu rozhodnúť aj o návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinnej.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).